

Bijdragen en brieven

tellen respectievelijk max. 600 dan wel 200 woorden. Adres en telefoonnummer vermelden. Gelijktijdige aanbieding aan andere kranten is ongewenst.

opinie@volkskrant.nl
brieven@volkskrant.nl
ombudsvrouw@volkskrant.nl

Geachte redactie

Generaal Verhofstadt

Wat een geweldige zin van Marc Peepkorn: 'Guy Verhofstadt zou het liefst vandaag nog met zijn gedroomde EU-leger het Kanaal oversteken om Downing Street schoon te vegen.' (Ten eerste, 29 juni)

De liberale leider is inderdaad een gevaar voor Europa.

Martin Bons, Haarlem

IJslands voetbalwonder

In zijn artikel 'Voetbalwonder IJsland' schrijft Bart Jungmann: 'De opstelling leest als een saai gedicht, elf maal eindigend op de klank son.' (Sport, 29 juni) Daar is een eenvoudige verklaring voor, want de achternaam van een IJslandse man bestaat uit de voor- naam van zijn vader met de toevoeging son.

Dus de vader van Kolbein Sigthorsson heeft als voornaam Sigthor en de eventuele zoon van de voetballer zal de achternaam Kolbeinsson dragen. Zijn dochter krijgt als achternaam Kolbeinsdóttir.

Ook de opmerking die vaak gemaakt wordt dat de spelers Ragnar en Gylfi Sigurdsson geen familie zijn is niet zo zinvol, omdat er in IJsland geen familienamen bestaan.

Udo Rijlaarsdam, Beverwijk

De immigrant

Het verwondert mij dat ik na ruim veertig jaar in Nederland te hebben gewoond nog steeds word beschouwd als immigrant. Kennelijk is integratie, waarop zo gehamerd wordt, niet voldoende om geaccepteerd te worden.

Niet dat ik koste wat het kost Nederlander wil zijn, want zo voel ik me ook weer niet. Maar iets tussen Kaapverdisch en Nederlands in zou mij wel passen. Helaas is deze tussen-vorm taboe.

Mijn huidskleur en mijn achternaam verraden mijn achtergrond en dus word ik in het hokje 'allochtoon' geduwd. De term 'allochtoon' is beladen en wordt geassocieerd met sociaal gedrag, werkloosheid, criminaliteit, etc. In veel Rotterdamse wijken is dat zeker het geval.

Laten we de problemen onder ogen

Brief van de dag Bonusverbod zit Amsterdam dwars

De City, het financiële centrum van Londen.

Foto AFP

Londen, het grootste financiële centrum ter wereld, draagt zo'n 22 procent bij aan het bbp van het Verenigd Koninkrijk. Door het wegvallen van het 'Europese paspoort' zal naar verwachting een groot deel van de banken verhuizen naar een andere Europese lidstaat.

Binnen enkele uren na de Brexit opende Frankfurt al een website gericht op de City-banken: de financiële stad aan de Main hoopt op minimaal tienduizend nieuwe banen. Ook Amsterdam zou zich actief aanpakken in dit circuit.

Dat is mooi. Eens was hier de eerste effectenbeurs ter wereld

gevestigd, maar door het massaal wegvloeiën van financiële banen en transacties de afgelopen twintig jaar, is de marktkapitalisatie, de beurswaarde van de Amsterdamse effectenbeurs, inmiddels kleiner dan die van een land als Polen.

Kansrijk zijn we echter niet om een deel van de welvaart van Londen over te nemen. De bonuswetgeving die we aan minister Dijsselbloem te danken hebben, de strengste ter wereld, zit ons in de weg. Goldman Sachs heeft al laten weten om die reden niet naar Nederland te zullen verhuizen.

Waar Nederland nog wel voor

kan lobbyen, is om de European Banking Authority binnen zijn grenzen te krijgen. Vestiging in Nederland van deze toezichthouder op Europese systeembanken past perfect in een land waar de dominee het gewonnen heeft van de Nederlandse handelsgeest. Tenslotte zit het Internationaal Strafhof ook in ons land.

Toezicht, daar zijn wij Hollanders anno 2016 goed in. Nederland, het strengste jongetje van de klas, kan het vergeten een deel van de welvaart van de City over te nemen.

Chris de Groot, managing partner Financial Assets, Hilversum

zien. De EU-politiek aangaande immigratie is voor veel Britten een belangrijke reden om uit de EU te stappen. Onder hen zijn veel rechts-extremisten. Europa heeft geen antwoord op

het immigratievraagstuk. Decennialang hebben politici geen beslissingen durven nemen, bang om voor racist uitgemaakt te worden. Ze prijzen diversiteit de hemel in en predi-

ken dat integratie de oplossing is. Maar daar geloof ik niet meer in. Als we met z'n allen wachten tot extreemrechts het voor het zeggen krijgt, is het te laat.

Neem nu maatregelen die in ieder geval de toestroom beteugelen. Daarna kunnen we de handen ineen slaan om de interne kwesties op te lossen. Misschien dat deze immigrant dan weer rustig slaapt.

C. Pereira, Rotterdam

Verrassende column

Wat een verrassende column van Heleen Mees over de relatie tussen de Brexit en de economie (O&D, 29 juni). Verrassend omdat ik deze stellingname niet van haar had verwacht. Verrassend, omdat ze de spijker op de kop slaat: de globalisering leidt niet tot een toenemende welvaart voor iedereen. Het zijn juist de elite pleitbezorgers van de globalisering die daarvan profiteren, terwijl de 'gewone' burger er juist financieel op achteruit gaat.

Het is goed dat Mees dat in een korte en kernachtige column analyseert en aangeeft hoe het anders zou moeten en zou kunnen. Nu maar hopen dat al het nadenken over de gevolgen van de Brexit zal leiden tot bezinning over de consequenties van de globalisering zoals die nu zich ontwikkelt.

Serieuze werk maken van de herverdeling van de welvaart, bedrijven die druk bezig zijn met het vermijden van belastingbetalingen stevig aanpakken en het geld dat daarmee vrijkomt daar te gebruiken waar het nodig is.

Peter Schoelitz, Zaltbommel

Onvrede onder burgers

Peter de Waard slaat de spijker op de kop met zijn verhaal over het Rijnlandse model (Economie, 28 juni). Het is zeer terecht de onvrede onder burgers in de westerse economieën, waarvan de huidige Brexit getuigt, te wijten aan het huidige neoliberale model.

Met een Europees wettelijk minimumloon en premies voor werkgevers die dit betalen, zou al veel gewonnen zijn. Over de financiering hoeven we ons geen zorgen te maken. De jacht op de ontdoken belastingen levert voldoende op.

Peter van den Belt

Column

Thomas Friedman

De Britse stem om de Europese Unie te verlaten is niet het einde van de wereld, maar laat wel zien hoe we daar kunnen belanden. Een grote Europese macht, verdediger van liberale democratie, pluralisme en vrije markten, raakt in de ban van een paar cynische politici die kans zien de publieke vrees voor immigratie te gebruiken om hun carrières vooruit te helpen. Ze reduceren een ongelooflijk complexe zaak tot een scherpe binaire keuze - blijven in of vertrekken uit de EU.

Deze politici gaan ervan uit dat de hond de auto nooit zal inhalen. Ze versimpelen het debat dermate met leugens en opgeklopte angst dat de vertrek-uit-de-EU-beweging wint, zij het krap. Zie: de hond haalt de auto in. En natuurlijk heeft zij geen idee wat te doen. Er is geen plan, alleen geblaf.

Niet het einde van de wereld, maar als nog een paar EU-landen dit trucje proberen, krijgen we een behoorlijk grote rotzooi. Opgelet Donald Trump-kiezers: dit is wat er ge-

Tussen Brexit en Regrexit

beurt als een land valt voor ritselaars die denken dat het leven Twitter kan imiteren - dat er simpele antwoorden zijn op moeilijke vragen - en dat kleine mensen grote complexe systemen kunnen herschikken door een muur te plaatsen. En dat dan alles helemaal oké zal zijn. Maar ik dwaal af.

Het feit dat de argumentatie voor terugtrekking uit de EU won, zij het met leugens, betekent dat mensen zich ergens vreselijk bezorgd om maken. Het is het verhaal van onze tijd: de snelheid van veranderingen in technologie, mondialisering en klimaat is groter dan het vermogen van onze politieke systemen om sociale, opvoedkundige en andere vernieuwingen door te voeren die sommigen nodig hebben om bij te blijven.

We hebben gemondialiseerde handel en industrie en we hebben veel sneller robots en kunstmatige intelligentie geïntroduceerd dan dat we sociale vangnetten hebben geplaatst, of bescherming tegen handelsgolven, of onderwijsmogelijkheden die mensen instrumenten geven om het goed

Een bekend verhaal: de veranderingen gaan sneller dan we kunnen bijbenen

te doen. Veel mensen zijn duizelig en ontzet.

Tegelijkertijd hebben we expres de grenzen geopend - of de instroom meegemaakt van grootschalige illegale migratie uit mislukte staten - en dit geeft sommigen het gevoel dat hun culturele anker is weggespoeld, dat ze hun 'thuis' verliezen. De fysieke realiteit van immigratie loopt, vooral in Europa, voor op het vermogen van landen om mensen te integreren en op het vermogen van immigranten zichzelf te integreren - terwijl beide noodzakelijk zijn voor sociale stabiliteit.

En deze snelle veranderingen gebeuren terwijl onze politiek verlamd is en niet in staat te reageren met gezond verstand - bijvoorbeeld door geld te lenen tegen heel lage rente om te investeren in infrastructuur, wat banen creëert en ons nieuwe technologieën beter laat gebruiken.

'De westerse politieke macht zakt sinds 2008 voor zijn eigen legitimiteitstest - en zij heeft in wanhoop besloten deze verder te eroderen door een referendum over de EU', zegt Nader Mousavizadeh, mededirecteur van het consultingbedrijf Macro Advisory Partners in Londen.

Maar we moeten begrijpen dat 'de kwestie waarmee we worstelen integratie is en niet immigratie', zegt Mousavizadeh. De ervaring in de meeste Europese steden is dat 'hier een pluralistische, multi-etnische samenleving is gegroeid die enorme voordelen en rijkdom heeft gebracht. We moeten

het vizier dan ook richten op integratie.' Scholen, ziekenhuizen en publieke instellingen zullen de uitdagingen van de 21ste eeuw niet aankunnen 'als sociale integratie faalt'.

Ik denk dat landen die pluralisme ondersteunen de meeste voorspoed zullen kennen in deze eeuw. Ze zullen de meeste politieke stabiliteit hebben, het meeste talent aantrekken en met de meeste mensen kunnen samenwerken. Maar het is hard werken.

In een tijdperk waarin technologie ons hechter integreert en enorme hoeveelheden innovatie, kennis en commercie levert, behoort de toekomst aan hen die spinnenwebben maken, niet muren; die kunnen integreren, niet scheiden. Ik hoop dat de Regrexit-campagne de Brexit kan terugdraaien en dat Amerikanen Trump zullen dumpen.

Vergeet nooit dat na de verwoesting van de Tweede Wereldoorlog het EU-project 'verscheen als kracht voor vrede, welvaart, democratie en vrijheid in de wereld', aldus Eric Beinhocker, directeur van een economische denktank aan Oxford. 'Dit is een van de grootste prestaties van de mensheid. We moeten die niet laten vernietigen, maar de schok van de Brexit-stem gebruiken om Europa opnieuw te bedenken, te hervormen en te herbouwen.'

© The New York Times

Thomas Friedman is columnist van The New York Times.